

OMMATIUS SCHLEGELII Nov. Sp.

DOOR

F. M. VAN DER WULP.

(Plaat 7, fig. 3—12).

In de *Notes from the Leyden Museum*, vol VI, p. 84, heb ik bovenstaande nieuwe soort beschreven, die door haren teederen lichaamsbouw, het smalle voorhoofd en aangezicht, den bijzonderen vorm der tarsen en de ongewone buiging der langsaderen aan het einde der vleugels, zoozeer van alle andere soorten van het geslacht *Ommatius* afwijkt, dat zij waarschijnlijk later wel generiek daarvan zal worden afgescheiden.

Ik had destijds tevens de soort met hare meest kenmerkende deelen afgebeeld en wil nu van het *Tijdschrift voor Entomologie* gebruik maken, om die afbeeldingen het licht te doen zien, daarbij de vroeger gegeven beschrijving herhalende.

Ommatius Schlegelii n. sp. — Tener, pallide rufus; abdominis segmentis ultimis fuscescentibus; facie fronteque angustis, argenteis; femoribus anticis extrinsecus pilis binis longis nigris, mediis spinula unica nigra munitis; tarsis anterioribus subtus nigro-notatis, anticorum articulo secundo primo sublongiori, intermediorum articulis 2, 3 et 4 brevibus, subdilatis, externe nigro-plumatis; alis hyalinis, apice cinereo; nervis apicalibus flexuosis. — ♂ long. 12 mm.

Kop (fig. 4 en 5) vrij groot, breeder dan de thorax, bijna geheel door de oogen ingenomen; voorhoofd en aangezicht zeer smal, zilverachtig wit; voorhoofd met een langsgroefje; schedel

klein, diep weggezonden in eene nauwe spleet tusschen de oogen; aangezicht van hoven met een langsgroefje, van onderen een weinig vooruitspringend en langzamerhand iets verbreed naar de mondopening. Knevelbaard niet voorbij het midden des gezichts reikende en uit eenige weinige lange, deels gele, deels witte haren bestaande; kinbaard wit. Oogen groot, ter wederzijde beneden den mondrand afdalende; de middelste facetten grooter dan de buitenste. Achterhoofd ingedrukt. Sprieten (fig. 6) kort; de leden ongeveer van dezelfde lengte; de beide eerste leden bleekgeel; het derde bruin-geel, spits toeloopend; sprietborstel meer dan dubbel zoo lang als de sprieten, van onderen met ongeveer zes haren. Zuignuit zwartbruin, ledergeel aan de basis; palpen zeer kort, geelachtig.

Thorax eenkleurig bleek geelrood, in de zijden en vóór het schildje met enkele gele borstels.

Achterlijf slank, geelrood; de achterrind van de derde en vierde ringen bruinachtig; de volgende ringen geheel van die kleur en een weinig glanzig; onder de tweede en volgende ringen eene vrij lange, dichte, grootendeels gele beharing; genitalia klein; de onderste aanhangsels cilindrisch, met het einde naar elkander toegekeerd en een lang borstelhaar aan den wortel.

Pooten matig lang en stevig, bleekgeel. Achterste dijnen met een paar bruine stipjes aan het einde. Het tweede lid der voortarsen (fig. 8) verlengd, zelfs iets langer dan het eerste, beiden van onderen (fig. 11 en 12) met eene zwarte stip aan het einde. Eerste lid der middeltarsen (fig. 9) zoo lang als de volgende leden te zamen, aan het einde gebruind en buitenwaarts met eene dot van zwarte haren gevederd; de drie volgende leden bruinachtig, in 't oog vallend kort en breed, en op gelijke wijze gevederd als het einde van het eerste lid; dit eerste en het tweede lid hebben van onderen eene zwarte stip (fig. 12). Aan de achtertarsen (fig. 10) is het eerste lid eveneens ongeveer even lang als de volgende leden te zamen, maar deze laatsten zijn niet zoo kort en breed als die der middeltarsen en hebben evenmin de zwarte bevedering; alleen zijn ze aan het einde iets gebruind. Voetballen en klauwen geel, de laatsten met eene zwarte spits.

Borstels en beharing der pooten over 't algemeen geel; voorheupen aan het onderste gedeelte met dichte witte beharing. Dijen van onderen met eenige matig lange borstels; de voordijen aan de buitenzijde, niet ver van den wortel, met een paar lange, zwarte, gebogen haren (fig. 8); middeldijen nagenoeg op dezelfde plaats, maar iets lager, met een enkelen zwarten borstel (fig. 9). Voortarsen aan de buiten- en onderzijde met vrij lange borstels.

Kolfjes bleekgeel.

Vleugels (fig. 7) vrij smal, glasachtig met grauwe spits; aderen zwartachtig; de ruimte tusschen de randader en de subcostaal-ader is, op de tweede helft van den vleugel, eenigszins donker ingevuld. De beide langsaderen uit de schijfcel ontspruitende, alsmede de onderste arm van de buitenste submarginaal-cel, zijn sterk gebogen; middeldwarsader op ongeveer twee derden van de schijfcel geplaatst; deze cel vrij lang en smal; vierde achtercel gesloten en zoowel aan hare basis als aan haar uiteinde gesteeld.

Een enkel mannelijk exemplaar van het eiland Waigioe (Bernstein) in het Leidsch museum.

Deze kenbare soort is gewijd aan de nagedachtenis van wijlen den Hoogleeraar H. Schlegel, die gedurende vele jaren als Directeur aan het hoofd stond van genoemd museum.
